

**Απαντήσεις πανελληνίων θεμάτων στις Αρχές Οργάνωσης &
Διοίκησης**

11/06/2019

ΘΕΜΑ Α

A1.

α. Σωστό, σελ. 67.

β. Σωστό, σελ. 27.

γ. Λάθος, σελ. 75.

δ. Σωστό, σελ. 255.

ε. Λάθος, σελ. 95.

A2.

1 – γ, σελ. 84.

2 – β, σελ. 79.

ΘΕΜΑ Β

B1.

α) (σελ. 218)

Στην περίπτωση που τα αναμενόμενα αποτελέσματα είναι πιθανά, δηλαδή θα συμβούν με κάποια πιθανότητα, τότε λέμε ότι αποφασίζουμε **υπό συνθήκες κινδύνου**, όπως στο συγκεκριμένο παράδειγμα της μικρομεσαίας τουριστικής επιχείρησης.

Τι σημαίνει αυτό; Ένα δεύτερο παράδειγμα έχει να κάνει με το όταν καλούμαστε να αποφασίσουμε μεταξύ μίας μετοχής με απόδοση 20% με πιθανότητα επιτυχίας 80%, και μιας μετοχής με απόδοση 25%, αλλά με πιθανότητα επιτυχίας 50%. Ποια μετοχή επιλέγουμε στην περίπτωση αυτή; Προτιμάμε τη μετοχή με τη μεγαλύτερη απόδοση, αλλά με μικρότερη πιθανότητα επιτυχίας, ή τη μετοχή με τη μικρότερη απόδοση, αλλά με μεγαλύτερη πιθανότητα επιτυχίας;

Όποια από τις δύο εναλλακτικές λύσεις κι αν αποφασίσουμε να υλοποιήσουμε, αναλαμβάνουμε τον κίνδυνο να μην έχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα και να αποδειχθεί ότι η λύση που δεν επιλέξαμε ότι ήταν καλύτερη.

Στην πραγματικότητα καλούμαστε να επιλέξουμε μεταξύ περισσότερων των δύο εναλλακτικών λύσεων. Οι πολλές λύσεις περιπλέκουν τις συνθήκες κάτω από τις οποίες αποφασίζουμε, γιατί η κάθε λύση περικλείει διαφορετικό βαθμό αβεβαιότητας και κινδύνου.

β) (σελ. 222 - 223)

4^ο βήμα: Αξιολόγηση των εναλλακτικών λύσεων και επιλογή της καλύτερης

Στο βήμα αυτό γίνεται σύγκριση μεταξύ των εναλλακτικών λύσεων, προκειμένου να εντοπιστεί η λύση που προσφέρει περισσότερα πλεονεκτήματα και/ή έχει λιγότερα μειονεκτήματα σε σύγκριση με τις άλλες. Ένα άλλο μέτρο σύγκρισης που χρησιμοποιείται κατά το βήμα αυτό, είναι η σχέση μεταξύ ωφέλειας και κόστους. Σύμφωνα με το κριτήριο αυτό, προτιμάμε τη λύση εκείνη που μας παρέχει το μέγιστο δυνατό όφελος με το μικρότερο δυνατό κόστος. Το τρίτο στοιχείο αξιολόγησης των εναλλακτικών λύσεων είναι η δυνατότητα εφαρμογής τους. Μία λύση μπορεί να φαίνεται πάρα πολύ ικανοποιητική σε σχέση με τις άλλες, αλλά να μην μπορεί να εφαρμοστεί λόγω των περιορισμών που τίθενται από την ίδια την επιχείρηση ή από το περιβάλλον της επιχείρησης. Για παράδειγμα, η αντικατάσταση της παλιάς μηχανής με μία αυτόματη μπορεί να φαίνεται ως η καλύτερη λύση, αλλά να μην μπορεί να υλοποιηθεί λόγω έλλειψης χρημάτων.

Επίσης, όπως ήδη αναφέραμε, επειδή μερικές φορές τα αποτελέσματα δεν είναι βέβαια και εμπεριέχουν κάποιο βαθμό κινδύνου (ρίσκου), η επιλογή γίνεται σύμφωνα με τις προσωπικές εκτιμήσεις, τη διαίσθηση και την ευφυΐα των στελεχών. Μια τέτοιας φύσεως επιλογή ενέχει τον κίνδυνο να αποβεί μοιραία για την επιχείρηση. Για την αποφυγή μιας τέτοιας κατάληξης, πρέπει να καταβάλουμε προσπάθεια για τη συλλογή όσο το δυνατόν περισσότερων πληροφοριών.

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

α) (σελ. 106 – 107)

δ. Διασφάλιση ποιότητας και έλεγχος της παραγωγής

Ο έλεγχος της παραγωγής διασφαλίζει την ικανοποιητική λειτουργία της παραγωγικής διαδικασίας, σύμφωνα με τον προγραμματισμό που έχει γίνει. Πραγματοποιείται σε όλη τη διάρκεια της παραγωγικής διαδικασίας, δηλαδή κατά την έναρξη, την εξέλιξη και την ολοκλήρωση των εργασιών. Έχει ως σκοπό να διαπιστώσει αν το αποτέλεσμα (προϊόν ή υπηρεσία) ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές που τέθηκαν από την αρχή. Η ποιότητα, ενδιαφέρει την επιχείρηση διότι συνδέεται άμεσα με τη χρησιμότητα που παρέχει το προϊόν στον καταναλωτή σε σχέση με τα χρήματα που αυτός διαθέτει για να το αποκτήσει. Αν ο έλεγχος εμφανίσει αποκλίσεις από τις αρχικές προδιαγραφές που τέθηκαν κατά το σχεδιασμό, πραγματοποιούνται οι κατάλληλες ενέργειες με στόχο τη διόρθωση των σφαλμάτων. Ο έλεγχος διακρίνεται σε ποιοτικό, ποσοτικό, κόστους και αποθεμάτων.

Ο **ποιοτικός έλεγχος** πραγματοποιείται για να διαπιστωθεί αν το προϊόν σύμφωνα με τα πρότυπα, όπως έχουν τεθεί στο σχεδιασμό ή παρουσιάζονται αποκλίσεις. Πραγματοποιείται διαρκώς και σε όλα τα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας.

Ο **ποσοτικός έλεγχος** πραγματοποιείται για να διαπιστωθεί αν το προϊόν παράγεται μέσα στο χρόνο που έχει σχεδιασθεί.

Ο **έλεγχος του κόστους** πραγματοποιείται για να διαπιστωθεί αν το προϊόν παράγεται σύμφωνα με ένα πρότυπο κόστος, όπως έχει τεθεί.

Ο **έλεγχος αποθεμάτων** πραγματοποιείται για να διαπιστωθεί αν υπάρχει στις αποθήκες της επιχείρησης η κατάλληλη ποσότητα πρώτων και βοηθητικών υλών, ανταλλακτικών, καθώς και έτοιμων προϊόντων.

β) (σελ.98 - 99)

Η χρηματοοικονομική διοίκηση ασχολείται επίσης με την παρακολούθηση των χρηματοοικονομικών στοιχείων της επιχείρησης. Τα στοιχεία αυτά είναι χρήσιμα για τους εξής κυρίως λόγους:

- Αποτελούν ένα **ουσιαστικό έλεγχο** για την επιχείρηση ως προς τις δραστηριότητες, τα έσοδα και τα έξοδά της. Αυτό διευκολύνει να εντοπισθεί η διάθεση των πόρων ως προς τις επιλογές και την ποσότητά τους.
- Παρουσιάζουν τη **χρηματοοικονομική κατάσταση** της επιχείρησης στα ενδιαφερόμενα μέρη, δηλαδή στους εργαζομένους, στους μετόχους, στους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, στους προμηθευτές, στους καταναλωτές.
- Ανταποκρίνονται στις **νομικές υποχρεώσεις** της επιχείρησης. Σύμφωνα με το νόμο είναι απαραίτητο να εμφανίζουν οι επιχειρήσεις τη δραστηριότητά τους, με χρηματοοικονομικούς όρους, π.χ. δημοσιεύοντας τον ισολογισμό τους μία φορά το χρόνο, δείχνοντας έτσι την απόδοσή τους και τη γενικότερη κατάστασή τους. Με τον τρόπο αυτό η επιχείρηση υπόκειται σε εξωτερικό έλεγχο.

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. (σελ. 33 – 34)

1. Κατάστημα ετοιμών ενδυμάτων: *εμπορική λειτουργία.*
2. Βιομηχανία τσιμέντων: *παραγωγική λειτουργία.*
3. Εταιρεία παροχής χρηματιστηριακών υπηρεσιών: *οικονομική λειτουργία.*

Δ2.

α) (σελ. 49)

$$\text{Ιούνιος: παραγωγικότητα} = \frac{\text{τελικά προϊόντα}}{\text{παραγωγικά μέσα που χρησιμοποιήθηκαν}} \Leftrightarrow 30 = \frac{1.200}{X_1}$$
$$\Leftrightarrow X_1 = 40 \text{ στρέμματα (έδαφος)}$$

$$\text{Ιούλιος: παραγωγικότητα} = \frac{\text{τελικά προϊόντα}}{\text{παραγωγικά μέσα που χρησιμοποιήθηκαν}} \Leftrightarrow 40 = \frac{X_2}{40} \\ \Leftrightarrow X_2 = 1.600 \text{ μονάδες παραγωγής}$$

$$\text{Αύγουστος: παραγωγικότητα} = \frac{\text{τελικά προϊόντα}}{\text{παραγωγικά μέσα που χρησιμοποιήθηκαν}} \Leftrightarrow 40 \\ = \frac{1.000}{X_3} \Leftrightarrow X_3 = 25 \text{ στρέμματα (έδαφος)}$$

$$\text{Σεπτέμβριος: παραγωγικότητα} = \frac{\text{τελικά προϊόντα}}{\text{παραγωγικά μέσα που χρησιμοποιήθηκαν}} = \frac{1.800}{50} \\ = 36 = X_4$$

$$\text{Σύνολο} = X_5 = 1.200 + 1.600 + 1.000 + 1.800 = 5.600 \text{ μονάδες παραγωγής}$$

β) (σελ. 48)

$$\text{αποτελεσματικότητα} = \frac{\text{επιτευχθείσες μονάδες}}{\text{επιδιωκόμενες μονάδες}} = \frac{5.600}{11.200} = 0,5$$

γ) (σελ. 48)

$$\text{αποδοτικότητα} = \frac{\text{αποτέλεσμα (εκροές)}}{\text{πραγματοποιηθέν κόστος (εισροές)}} = \frac{5.600}{14.000} = 0,4$$

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Μαρία Μαλαγκονιάρη, Οικονομολόγος - Εκπαιδευτικός

Σχολιασμός:

Θέμα Α: Θέμα θεωρίας με ζητούμενα τα οποία απαιτούν καλή γνώση της εξεταστέας ύλης αφού καλύπτουν μεγάλο μέρος της.

Θέμα Β: Θέμα θεωρίας όπου το (α) ερώτημα απαιτεί κριτική σκέψη και το (β) ερώτημα απαιτεί αφαιρετική σκέψη διότι οι υποψήφιοι καλούνται να κάνουν εφαρμογή σε μία περίπτωση (case study) των γνώσεών τους - αποτελεί πρωτότυπο θέμα για τις Πανελλήνιες Εξετάσεις.

Θέμα Γ: Θέμα θεωρίας επιμερισμένο σε υποερωτήματα το οποίο χαρακτηρίζεται ως βατό.

Θέμα Δ: Το πρώτος μέρος απαιτεί κριτική σκέψη από την πλευρά των μαθητών (άσκηση του σχολικού βιβλίου) κι η άσκηση του δεύτερου μέρους χαρακτηρίζεται ως εύκολη και λύνεται με απλή εφαρμογή τύπων του σχολικού βιβλίου. Η άλγεβρα δεν είναι απαιτητική.

Γενικά, τα θέματα καλύπτουν μεγάλο μέρος της ύλης και θεωρούνται περισσότερο απαιτητικά ένεκα του πρωτότυπου τρόπου που τέθηκαν γι' αυτό και το «άριστα» θα προσεγγίσουν οι άρτια προετοιμασμένοι υποψήφιοι. Έχουν κατά βάση θεωρητική προσέγγιση και λιγότερο αλγεβρική λόγω της φύσεως του μαθήματος. Σημειώνεται δε, ότι

δεν υπάρχουν σημεία που παρερμηνεύονται από τους μαθητές. Τέλος, αξίζει να επισημανθεί ότι στο φροντιστήριό μας, θέματα ανάλογης δυσκολίας και φιλοσοφίας έχουν τεθεί τόσο κατά τη διδασκαλία του μαθήματος όσο και στα διαγωνίσματα προετοιμασίας των υποψηφίων.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΕΠΑΛ